

за увѣщаніе царей, кои щѣха да ся склонятъ да ся уженятъ за негова-та дещеря; зацо едннственно-то средство за да придобятъ Истинослава, бѣ за да ся постараятъ да станатъ добродѣтели и полезни своимъ подданикомъ, и че да получаютъ на това, требаше да иматъ пріятели искренни.

Цв. Учителю тая повѣсть не ми угоди толко, колко мя възблагодариха други-те, понеже не познавамъ Лица-та за коихъ-то Ажеслава говори камъ царіе-те. Сега гледамъ колко треба іоше да научимъ. Ускорявай прочее да ми ги истолкувашъ. Разсуди че сега заминувамъ шеста-та годиша, и можемъ да речемъ че остарѣхъ.

Уч. Това е истина, любезный мой, едно дѣте шестгодишно, кое не е научило нищо е старецъ: но когда има прилѣжаніе, и ревность за да научи, е іоше младъ за да ся просвѣти въ много. Сега е време да повториме Географія-та си: но перво молимъ Цвѣтка да ми скажи миѣніе-то си за басня-та, кого уже приказалъ.

Цв. Мнимъ много пѣнца перво че самъ